

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نشریه پیشرو شماره ۴۹

۲۹ مارچ ۲۰۱۴

پیمان امنیتی کابل - واشنگتن، تداوم وابستگی

به دنبال امضای پیمان اسارت بار ستراتیژیک میان کابل و واشنگتن، حالا دولت امریکا می خواهد پیمان امنیتی را نیز با دولت کابل امضاء کند؛ پیمانی که از نظر حقوقی به امریکائی ها اجازه می دهد هزاران سرباز خود را پس از ۲۰۱۴ در افغانستان نگه دارند و همچنان چندین پایگاه را در نقاط مهم افغانستان داشته باشند. با آن که کرزی ظاهراً امضای پیمان امنیتی را وابسته به عملی شدن شرایطش از سوی دولت اوپاما می داند، اما امریکائی ها بارها گفته اند، اگر کرزی این پیمان را امضاء کند یا نکند، از افغانستان به سادگی دستبردار نیستند.

بسیاری بر این باور اند که افغانستان با امضای پیمان امنیتی با امریکا از آشوب و جنگی که پس از ۲۰۱۴ ممکن است دامنش را بگیرد، جلوگیری خواهد کرد و در ضمن، سالانه چند میلیارد دلار را برای تمویل نیروهای امنیتی اش خواهد گرفت و در سطح جهانی هم دیگر منزوی نخواهد ماند؛ تحلیلی که این روزها در اوج کارزارهای انتخاباتی از سوی هر نامزد ریاست جمهوری مطرح می شود و هر «کارشناس» و «ناشناسی» آن را در رسانه ها تکرار می کند. آنچه را که این «کارشناسان» نمی دانند یا هم دانسته خود را به نفهمی می زنند، اینست که حضور نیروهای امریکائی در افغانستان، بُعد اسارتبار، ویرانگر و جنایتزا نیز دارد که کمتر به آن توجه می شود. کشور ما با آمدن امریکائی ها همچنان در جنگ ماند و ترور و انتحار دست پروردگان دولت واشنگتن با گذشت هر روز بیشتر شد و دست جنایتکاران طالب و سایر هراس افکنان همچنان در خون مردم بی گناه افغانستان غوطه ور شد؛ فساد دولت کنونی که بدون پشتیبانی سیاسی- نظامی دولت ایالات متحده امریکا، شش ماه هم نمی تواند به عمرش ادامه دهد، مردم را به ستوه آورده است؛ افغانستان همچنان بزرگترین تولیدکننده مواد مخدر در جهان است و یکی از ناامنترین جا برای زنان. یعنی اگر امریکائی ها نیت شان این بود که سایه تروریزم، طالبان، مواد مخدر و خشونت را از سر ما کم کنند، افغانستان حالا این حال و روز را نداشت و ما کم از کم کشور امنتری داشتیم.

تلاش امریکا برای ماندن در افغانستان و همچنین سینه چاکی عده ای تکنوکرات مزدور غرب که از رهگذر اشغال کشور ما از سوی امریکائی ها به سرمایه های افسانه ئی و بادآورده دست یافته اند، این نیست که دموکراسی در اینجا پا بگیرد و یا هم افغانها به خودکفائی و استقلال برسند، بلکه دولت ایالات متحده امریکا می خواهد با تداوم حضور خود در افغانستان، از یکسو گام دیگری برای تطبیق بیشتر ستراتیژی آسیائی خود بردارد و از سوی دیگر، زندگی رژیم وابسته به خود را بیمه کند، تا این رژیم بتواند از منافع او به خوبی دفاع کند. یکی از عواملی که افغانها تا اکنون به استقلال و

خود ارادیت نرسیده اند و همواره دستببین بیگانگان بوده اند، دخالت ها و دست اندازی های ویرانگر قدرت های غربی و ایران و پاکستان در بحران افغانستان بوده است. با این تحلیل، امضای پیمان امنیتی میان کابل و واشنگتن، به این دست-اندازی ها و دخالت ها بیشتر دامن خواهد زد و از سوی دیگر، افغانستان را همچنان وابسته به ایالات متحده امریکا خواهد کرد و شهروندان افغان همچنان دستببین بیگانگان خواهند بود. به بیان دیگر، تداوم حضور امریکا در کشور، تلاش ما برای رسیدن به استقلال، آزادی و خودکفائی را سبوتاژ می کند و از این منظر، هیچ آزادیخواهی علاقه مند تداوم حضور نیروئی در کشورش نیست که پیامدی جز جنایت، کشتار، غارت، فساد و وابستگی نداشته باشد.